

LIBRIS

We know
books

MESSI

POVESTEA BĂIATULUI
DEVENIT LEGENDĂ

LUCA CAIOLI

PREDA PUBLISHING
PENTRU EROII DIN TINE

Cuprins

1. Rosario 13
Conversație cu Celia și Marcela Cuccittini
2. Spitalul Garibaldi 20
24 iunie 1987
3. Cel mai mic dintre toți 27
Într-o după-amiază de vară în 1992
4. La fel ca întotdeauna 33
Conversație cu Cintia Arellano
5. Roșu și negru 37
21 martie 1994
6. Era un Gardel 45
Conversație cu Adrián Coria
7. Dimensiune: mic 48
31 ianuarie 1997
8. Star internațional într-un oraș mic 54
Conversație cu Mariano Bereznicki, jurnalist La Capital
9. De cealaltă parte a oceanului 57
17 septembrie 2000

10.	Latigazo	65
	<i>Conversație cu Fernando „Chiche” Niembro, Fox TV</i>	
11.	Licență provizorie	68
	<i>6 martie 2001</i>	
12.	Masca lui Puyol	73
	<i>Conversație cu Álex García</i>	
13.	Debutul	76
	<i>16 noiembrie 2003</i>	
14.	De-al casei	82
	<i>Conversație cu Cristina Cubero, Mundo Deportivo</i>	
15.	Caseta video	85
	<i>29 iunie 2004</i>	
16.	Mingea este jucăria lui preferată	93
	<i>Conversație cu Francisco „Pancho” Ferraro</i>	
17.	Un prieten	96
	<i>Conversație cu Pablo Zabaleta</i>	
18.	O telenovelă	99
	<i>3 octombrie 2005</i>	
19.	O gură de aer proaspăt	107
	<i>Conversație cu Fernando Solanas, Sportiv Adidas Iberia</i>	
20.	Jucătorul meciului	111
	<i>22 februarie 2006</i>	

21.	Estetică supersonică
<i>Conversație cu Santiago Seguro, jurnalist Marca</i>	117
22.	Difcil, foarte difcil
<i>Conversație cu Asier del Horno</i>	120
23.	Nici măcar un singur minut
<i>30 iunie 2006</i>	123
24.	Discriminare pozitivă
<i>Conversație cu Jorge Valdano</i>	135
25.	Diavolul
<i>10 martie 2007</i>	138
26.	Cu gura căscată
<i>Conversație cu Gianluca Zambrotta</i>	145
27.	Leo și Diego
<i>18 aprilie 2007</i>	148
28.	O carieră lungă în față
<i>Conversație cu Frank Rijkaard</i>	163
29.	Trebuie să demonstrezi
<i>Conversație cu Carlos Salvador Bilardo</i>	167
30.	Dezamăgire
<i>15 iulie 2007</i>	170
31.	Un copil electric
<i>Conversație cu Basile Alfio „El Coco”</i>	176

32. Bronz și argint
<i>17 decembrie 2007</i>	179
33. Gândire fizică
<i>Conversație cu Roberto Perfumo, „El Mariscal</i>	186
34. Lungul drum spre aur
<i>22 mai 2008</i>	189
35. Fericire
<i>27 mai 2009</i>	206
36. A treia oară cu noroc
<i>1, 19 și 21 decembrie 2009</i>	223
37. Râuri de lacrimi
<i>3 iulie 2010</i>	235
38. Surpriză
<i>10 ianuarie 2011</i>	248
39. Pur și simplu cel mai bun
<i>28 mai 2011</i>	258
40. Un vis spulberat
<i>16 iulie 2011</i>	272
41. Asul de cupă
<i>14/ 17/ 26 august 2011</i>	279
42. Hat-trick
<i>9 ianuarie 2012</i>	283

44. Messindependența 304
19 mai 2013
45. Barcelona 316
Conversație cu Leo Messi
46. Un sezon turbulent 324
17 mai 2014
47. Revanșa istoriei 334
13 iulie 2014
48. De pe Anoeta la Berlin 343
6 iunie 2015
49. Blestemul numărului 10 355
4 iulie 2015
50. Al cincilea 361
11 ianuarie 2016
51. 11 ani, 8 trofee La Liga 371
14 mai 2016
52. Și au trăit fericiți până la adânci bătrâneți 383
17 august 2016
53. Repere 395
August-Decembrie 2017

54. Sfârșitul <i>5 august 2021</i>	405
55. Ici c'est Paris <i>August 2021</i>	411
56. Dans la capi comme Messi, Messi, Messi <i>Septembrie 2021</i>	415
Statistici carieră	425
Mulțumiri	429
Bibliografie	430

MESS

LBRIS

We know
books

MESSI

1.

ROSARIO

Conversație cu Celia și Marcela
Cuccittini

Cumpăr pulpă de vită sau o bucată din pulpa posterioară. Sunt bucăți de carne de vită pe care le-am văzut și în Barcelona, dar nu știu cum se numesc. Presar un vârf de sare pe fiecare bucată, le dau prin ou și pesmet. Le prăjesc până când capătă o nuanță frumoasă de auriu-marونی și le pun într-o tavă de cuptor. Toc ceapa mărunt și o prăjesc. Când devine sticloasă, adaug roșii tocate, puțină apă, sare, oregano și un vârf de cuțit de zahăr. Le las pe foc aproximativ 20 de minute. După ce sosul este gata, îl torn pe fiecare bucată de carne, acoperindu-le bine pe toate. Iau puțină cremă de brânză sau tai felii subțiri dintr-o bucată de brânză și le pun deasupra bucăților de carne de vită. Las tava în cuptor până când se topește brânza. Mai trebuie doar să prăjesc cartofii, pentru garnitură și *milanesa à la napolitana* [șnițel napoletan] este gata de servire.

Celia descrie felul de mâncare preferat al fiului ei Lionel Messi, cu pasiunea și experiența unei bucătărese desăvârșite.

- Când merg la Barcelona trebuie să gătesc acest fel de mâncare de două sau de trei ori pe săptămână. Și cu cel puțin trei bucăți medii de carne de vită. Îmi trec mâna prin părul lui și îi spun: „Șnițelul meu napoletan și *mate*-ul [ceai tradițional

argentinian] făcut de mine sunt secretul pentru care dai atât de multe goluri.”

Lionel are gusturi gastronomice simple: șnițel; pui cu sos făcut din ardei, ceapă, roșii și oregano. Nu se dă în vânt după feluri de mâncare elaborate, ca cele pe care le face fratele lui Rodrigo, dar, pe de altă parte, se știe că Rodrigo este bucătar și visul său este să-și deschidă propriul restaurant. E firesc să încerce rețete noi, chiar dacă fratele lui mai mic nu le apreciază întotdeauna.

Îi plac dulciurile?

- Da, Leo adoră ciocolata și *alfajores* [biscuiți tradiționali umpluți cu caramel – o delicată națională]. Când mergem în Spania trebuie să luăm multe cutii, ca să aibă mereu provizii.

Celia continuă cu o poveste despre cum, atunci când era mic, un antrenor i-a promis un *alfajor* pentru fiecare gol marcat, iar Leo a înscris de opt ori într-un singur meci. Ce ospăț a fost!

La o ceașcă de cafea în barul La Tienda, pe Bulevardul San Martín de Rosario, mama numărului 10 de la Barça vorbește cu mare entuziasm despre fiul ei celebru.

Cu părul negru, zâmbetul delicat și anumite trăsături ale feței care amintesc de Leo (deși ea râde și spune că seamănă leit cu tatăl său), Celia María Cuccittini Oliveira de Messi are o voce blândă. În timp ce vorbește, își îndreaptă adesea privirea către sora ei, Marcela, așezată vizavi.

Cel mai tânăr membru al familiei Cuccittini, Marcela este și ea mamă de fotbaliști: Maximiliano joacă la Rubio Nũ, în Paraguay, Emanuel în Argentina, la Newell's Old Boys, iar Bruno urmează școala de fotbal Renato Cesarini, care numără jucători precum Fernando Redondo și Santiago Solari printre absolvenți. Marcela Cuccittini de Biancucchi e nașa lui Leo și mătușa lui preferată. Când merge în Rosario, lui Leo îi place să-și petreacă timpul acasă la ea.

- E normal să mergem să-l vizităm sau să-l sunăm să vedem ce mai face, dar, desigur, sora mea îl răsfăță, spune Celia. Și mai e și Emanuel, sunt nedespărțiți.

LIBRIS | We know books

Se jucau cu mingea încontinuu când erau mici.

- Erau cinci băieți: cei trei ai mei, Matías, Rodrigo și Leo, și doi ai surorii mele, Maximiliano și Emanuel. În zilele de duminică, atunci când mergeam în vizită la mama, obișnuiau să iasă în stradă să se joace înainte de prânz, își amintește Celia.

Erau jocuri de fotbal sau de tenis de picior dure și de multe ori Leo se întorcea acasă plângând din cauză că pierduse sau pentru că cei mai mari trișaseră.

- Chiar zilele trecute Maxi îmi amintea despre acele jocuri, adaugă Marcela, și spunea că, atunci când se vor reuni toți aici în Rosario, și-ar dori să joace iar ca pe vremuri: echipa Messi împotriva echipei Biancucchi.

Și tot depănând amintiri, ajungem și la bunică, Celia: la mâncărurile ei delicioase, la prăjituri, la reuniunile de familie din fiecare duminică și la pasiunea pentru fotbal.

- Ea îi ducea pe copii la antrenament. Ea a insistat ca Leo al meu să intre în echipă chiar dacă nu era îndeajuns de mare. Era cel mai mic, și ca vârstă, și ca statură. El a fost întotdeauna mic. Se temeau că va fi călcat în picioare, că va fi accidentat, dar ea nu credea asta, așa că a insistat: „Dă-i-o lui Lionel, dă-i pasă ăluia mic, el dă golurile.” Ea ne-a convins să-i cumpărăm ghete de fotbal. Păcat că nu poate vedea unde a ajuns. A murit când Leo avea 10 ani, dar cine știe, poate că de acolo, de sus, vede cine a devenit și e fericită pentru nepotul pe care l-a iubit atât de mult.

Dar cum a început Leo să joace fotbal? Cine l-a învățat? De unde provin toate abilitățile sale, e ceva genetic?

- Nu știu, de la tatăl său, de la frații, de la verii lui. Fotbalul a fost dintotdeauna un sport iubit în familia noastră. Și eu sunt microbistă. Idolul meu? Maradona. I-am urmărit cariera și reușitele cu multă pasiune. Se dezlanțuia pe teren. Când l-am întâlnit, i-am spus: „Sper ca într-o zi fiul meu să ajungă un fotbalist renumit și tu să-l antrenezi.” Și uite cum au decurs lucrurile... Uite cât de departe a ajuns...

Ne oprim puțin din povestit; telefonul mobil de pe masă începe să sune. Celia se scuză și se îndepărtează să răspundă. Între timp, Marcela revine la cum era Leo când era mic.

- Era incredibil, nu avea nici 5 ani și controla deja mingea ca nimeni altul. Adora fotbalul, așa că juca tot timpul. Trăgea la poarta din fața curții, iar vecinii îi cereau adesea s-o lase mai moale.

Celia încheie conversația telefonică și revine la masă, încuviințând din cap la cuvintele surorii ei:

- Cea mai rea pedeapsă cu care îl puteam amenința era: „Azi, nu pupi antrenament.” „Nu, mami, te rog, voi fi foarte cuminte, nu-ți face griji, promit... lasă-mă să merg” mă implora și insista până mă convingea. Leo nu a fost un copil temperamental și nici leneș, a fost mereu un băiat bun, liniștit și timid, așa cum este și în ziua de astăzi.

Serios?

- Da, serios. Nu e conștient de faima sa. Când se întoarce în Rosario, vrea mereu să se plimbe prin zona aceasta, de-a lungul Bulevardului San Martín, cu vărul Emanuel. Când îi spunem că nu e posibil, că oamenii de aici, din orașul său natal, vor deveni isterici când îl vor vedea și nu-l vor lăsa să facă nici doi pași, el se supără. Nu poate înțelege asta și se enervează. În Barcelona, merge la magazinul Corte Inglés în adidași și în echipamentul sportiv. Ronaldinho îl ciufulea adesea și-i spunea că e nebun să iasă îmbrăcat așa. El nu-și dă seama cine e. De aceea nu-l deranjează să fie celebru, să dea autografe și să facă fotografiile cu fanii. În unele seri, când vine acasă după o lungă perioadă de timp și când merg să-l văd, mă așez în pat lângă el. Vorbim, îmi trec mâna prin părul lui și îi spun, mai în glumă, mai în serios: „Ce n-ar da fetele să stea așa lângă tine.” El se strâmbă la mine și-mi spune: „Hai, mamă, lasă prostiile.”

Pe pereții barului atârnă tricourile jucătorilor argentinieni, înrămate. Este și al lui Leo printre ele, tricoul marcat cu numărul 30 de la Barcelona.

LIBRIS

We know
books

- Ei nu știu că sunt mama lui, deși locuim în acest oraș, spune Celia, o femeie care se ferește de faimă, foarte conștientă de pericolele care vin odată cu celebritatea și care are priorități clare în ceea ce privește atât viața ei, cât și a copiilor săi.

Toate bune și frumoase, dar cum se simte ea, ca mama unei celebrități?

- Mândră, foarte mândră. Să deschid ziarul și să văd – aici la fel de mult ca în Spania – un articol despre el, sau numărul de pe tricou, sau copiii care îi poartă tricoul... Îmi crește inima de mândrie. De aceea mă doare să aud critici cu privire la prestația lui pe teren sau informații false despre viața privată. În adâncul sufletului, te afectează și te doare când cineva te sună și îți spune „ai văzut asta, ai văzut aia”? Leo? Nu prea citește ce se scrie despre el. Dacă observă lucruri de genul acesta, nu-l afectează prea mult. Dar asta nu înseamnă că nu a trecut prin niște perioade dificile. A avut și el parte de momente mai puțin bune, când a fost accidentat și a stat pe tușă luni întregi, când lucrurile nu au mers așa cum ar fi vrut el. În asemenea momente nu stau pe gânduri, îmi fac bagajele și plec la Barcelona să văd ce se întâmplă, să-i fiu aproape și să am grijă de el cât de mult pot. Leo a fost întotdeauna un băiat introvertit, care-și ține problemele pentru el, dar, în același timp, a fost și foarte matur pentru vârsta lui. Când noi i-am sugerat că s-ar putea întoarce în Argentina, îmi amintesc că mi-a spus: „Mamă, nu-ți face griji, rămân, du-te tu. Le va aranja Dumnezeu pe toate”. Este foarte încăpățânat.

Celia revine la subiectul succesului lui Leo, la oamenii care sunt nebuni după Purice indiferent pe ce mal al Atlanticului s-ar afla.

- Ceea ce îmi place cel mai mult este că oamenii îl iubesc, spune Celia. Cred că îl iubesc pentru că este o persoană simplă, umilă, bună. Se gândește întotdeauna la ceilalți și se asigură că toată lumea din jurul lui e bine: părinții, frații și surorile, nepoții și nepoatele, verii lui. Se gândește mereu la familie. Desigur, eu sunt mama lui și când o mamă vorbește despre copii, lumina

ochilor ei, spune mereu lucruri bune, dar Leo chiar are o inimă mare.

Cum vede o mamă viitorul copilului său?

- În ceea ce privește fotbalul, sper că o să intre în istorie, lângă nume precum Pelé sau Maradona, sper să ajungă foarte departe. Dar mai presus de toate, ca mamă, sper să fie fericit, să aibă o familie, să-și trăiască viața, pentru că încă nu a trăit cu adevărat. S-a dedicat fotbalului trup și suflet. Nu iese în oraș, nu face multe dintre lucrurile pe care tinerii de vârsta lui le fac. De aceea sper să aibă o viață minunată. O merită din plin.

Afară cerul s-a întunecat. Traficul a devenit și mai haotic: autobuze, camionete șubrede, mașini care lasă nori de fum în urmă, o căruță plină cu vechituri trasă de un cal pricăjit și o mulțime de oameni mergând spre magazine și stații de autobuz.

Celia trebuie să ajungă acasă, unde o așteaptă Maria Sol, cel mai tânăr membru al familiei. Marcela trebuie să-l ia pe Bruno de la școala de fotbal. Plouă și Celia insistă să-și însoțească musafirii înapoi în centrul orașului. Se duce să aducă mașina. La ușă, Marcela spune încă două cuvinte despre temerile unei mame: în primul rând accidentările, și în al doilea rând banii, care i se pot urca la cap.

- Deocamdată, copiii mei și Leo nu și-au pierdut simțul realității. Eu, familia mea și familia surorii mele trăim în același oraș în care ne-am născut, în aceeași casă dintotdeauna, nu ne-am mutat într-o altă regiune, nu am vrut să ne părăsim rădăcinile, iar copiii sunt la fel ca întotdeauna. Sper să nu se schimbe niciodată. Sper ca ceea ce se întâmplă cu alți fotbaliști, care s-au rătăcit în faimă, să nu li se întâmple și lor.

Un Volkswagen gri trage lângă trotuar. Celia conduce rapid pe străzile din partea de sud a orașului Rosario. Trece de vechea școală unde a învățat Leo și comentează:

- Nu a fost un elev bun. A fost un pic leneș.

Virează dreapta pe lângă Tiro Suizo, un club sportiv fondat în anul 1889 de către imigranții din regiunea Tesino. Doi copii nu

observă mașina, sunt prea absorbiți, aleargă cât îi țin picioarele după o minge.

- Așa era și Lionel, spune Celia.

2.

SPITALUL GARIBALDI

24 iunie 1987

Un bloc de culoare crem construit în stilul secolului al XIX-lea ocupă un teren dreptunghiular pe Strada Visasoro nr. 1249. Este spitalul italian dedicat lui Giuseppe Garibaldi, care este onorat și cu o statuie în Plaza de Italia din Rosario. Este o figură populară, fiind cunoscut sub numele de „eroul celor două lumi” pentru că, în timpul exilului său în America de Sud, a dus lupte de-a lungul râului Paraná. Pe acele meleaguri, Cămășile roșii, aflate sub conducerea lui, și-au pus amprenta oriunde s-au dus. Ca de exemplu în denumirea spitalelor din Rosario și Buenos Aires, ambele fondate de exilați politici, susținători ai lui Mazzini și Garibaldi.

Campusul medical din Rosario a fost inaugurat pe 2 octombrie 1892, cu scopul de a deservi comunitatea italiană, care la acel moment reprezenta peste 70% din imigranții care sosiseră de pe cealaltă parte a Atlanticului. Astăzi găzduiește una dintre cele mai bune maternități din oraș. Aici, la ora 6:00 într-o dimineață de iunie, începe și povestea lui Lionel Messi, cel de-al treilea copil al familiei Messi-Cuccittini.

Tatăl său Jorge are 29 de ani și este șef de departament în cadrul grupului siderurgic Acindar, în Villa Constitución, la aproximativ 50 km depărtare de Rosario. Celia, în vârstă de 27

de ani, lucrează într-un atelier de producție de magneți. S-au întâlnit pe când erau adolescenți în cartierul Las Heras, numit anterior Estado de Israel și astăzi cunoscut sub numele de cartierul San Martín, în zona de sud a orașului, unde locuitorii sunt modești și harnici.

Tatăl Celinei, Antonio, este mecanic – repară frigider, aparate de aer condiționat și alte aparate electrice. Mama ei, pe care o cheamă tot Celia, a lucrat timp de mulți ani ca femeie de serviciu. Tatăl lui Jorge, Eusebio, își câștigă existența muncind în construcții; mama lui, Rosa Maria, este tot femeie de serviciu. Între casele lor e o distanță puțin mai mare de 100 m. Ca multe alte familii de prin partea locului, au strămoși italieni și spanioli. Numele de familie Messi provine de la orașul italian Porto Recanati, din provincia Macerata, unde s-au născut poetul Giacomo Leopardi și tenorul Beniamino Gigli. De acolo, un anumit Angelo Messi a plecat, la sfârșitul secolului al XIX-lea, pe una dintre multele vapoare cu destinația America, în căutarea unei vieți mai bune. Ca mulți alți emigranți, Angelo a plecat cu bilete la clasa a treia. Și familia Cuccittini are rădăcini italiene, din partea tatălui. În ciuda faptului că aceste familii provin din pampasul umed, în cele din urmă au venit să se stabilească în oraș.

Situat la 305 km distanță de capitala Buenos Aires și având aproximativ un milion de locuitori, Rosario este cel mai mare oraș din provincia Santa Fe, întinzându-se de-a lungul malurilor râului Paraná. Promenada Costanera se întinde de-a lungul râului până la podul Nuestra Señora del Rosario, care traversează apa și leagă orașul de Victoria. Paraná a fost dintotdeauna o rută importantă în comerțul fluvial. De aici, multe produse agricole sunt exportate în întregul bloc comercial Mercosur – cum ar fi soia, care, în ultima vreme, a adus bogăție în această regiune și a transformat infrastructura urbană. Clădiri noi, zgârie-nori și vile incredibile se răspândesc acum în fața unei plaje cu nisip fin. Cu toate acestea, Rosario rămâne un oraș patriotic prin excelență. Grupuri de elevi îmbrăcați în alb pozează lângă monumentul